

van de langste studietrajecten voor een student aan een universiteit, wereldwijd. Terugkijkend klaag ik niet en heb ik geen spijt van alles wat er in mijn leven is gebeurd: de ontberingen, de gevaren, de bitterheid, het onvermogen om mijn doelen en dromen te verwezenlijken, en de tijd en energie die ik erin heb gestoken. Zelfs het uiteindelijke resultaat en de schatting zijn zeer positief en veelbelovend.

Werken als arts in een samenleving waar behandeling en het ontvangen van medische hulp tot de basisrechten van alle burgers behoren, waar in alle delen van het land iedereen in gelijke mate profiteert van deze voorzieningen, waar geen afgelegen plekken zonder faciliteiten zijn en geen behoeftige en achtergestelde mensen die je bijvoorbeeld nog vrijwillig kunt helpen, is heel anders dan werken in een samenleving zoals Iran, waar een deel van de bevolking geen goede medische voorzieningen heeft en minder strenge wetten de verlening van medische diensten regelen. Verder verplichten de strikte wetten en regels van het medische systeem in Nederland de artsen om correcte en niet-discriminerende medische zorg te verlenen. Desondanks vormen in deze niet-achtergestelde rechtsstaat de liefde voor het werk en een verantwoordelijk geweten de belangrijkste essentie van de medische professie. Werk dat, als er geen liefde, sympathie, verantwoordelijkheid en een zuiver geweten in aanwezig zijn, saai en vermoeiend zou zijn voor artsen, en gevaarlijk en teleurstellend voor patiënten.

Voor mij is elke patiënt als een lid van mijn familie. Daarom probeer ik in elke patiënt een familielid te zien, afhankelijk van geslacht en leeftijd, of het nu een kind of een volwassene is. Als arts ben je elke dag, elk uur en elk moment getuige van de pijn en het lijden, de ziekte en de dood van mensen. Zeker als je als

huisarts werkt in een land als Nederland, ben je aanwezig bij alle goede en slechte momenten van gezinnen. De huisarts in Nederland is het eerste aanspreekpunt voor patiënten met alle lichamelijke en geestelijke problemen. Gemiddeld bezoekt iedere Nederlander vijf keer per jaar de huisarts en wordt ongeveer driekwart van de problemen door de huisarts opgelost. Meestal zijn alle gezinsleden patiënt bij dezelfde huisarts. Door deze constante en hechte vertrouwensband spelen huisartsen een prominente rol in het leven van Nederlanders.

De arts begeleidt de patiënt en diens gezin vanaf het moment van de diagnose tot de verschillende stadia van de behandeling en helaas ook het begin en het einde van het moeilijke en pijnlijke proces van aftakeling en overlijden. Sommige artsen werken misschien zuiver klinisch, dat wil zeggen zonder rekening te houden met menselijke zorgen en emoties, en voeren alleen hun noodzakelijke medische taken uit, maar voor mij is het onvoorstelbaar, en misschien onmogelijk, om medische kennis en vaardigheden buiten de menselijke context toe te passen zonder de pijn en het lijden van mijn patiënten te begrijpen. Hoewel sommigen vinden dat het tonen van emoties bij het geluk en verdriet van patiënten in strijd is met professionele handelen, leert mijn praktijkervaring dat een arts geen goed begrip van de ziekte en zelfs de behandeling kan krijgen zonder een nauwe emotionele betrokkenheid bij de patiënt. Ik ga menselijke emoties zoals verdriet, ontroering en zelfs diepe spijt dus niet uit de weg wanneer ik geconfronteerd word met de pijn en het lijden van mijn patiënten, en ik beschouw dit niet strijdig met professionaliteit, maar juist als onderdeel van een succesvolle beroepsuitoefening.

Nu begrijpt u dat deze belevenissen niet opgeschreven hadden kunnen worden als mijn visie en relatie met mijn patiënten

zuiver klinisch zouden zijn en alles binnen de beslotenheid van de behandelkamer was gebleven. Het doel van dit boek is niet alleen de beschrijving van enkele ontmoetingen tussen arts en patiënt, maar ook het bieden van een bijzondere kijk op de realiteit van leven en dood vanuit medisch oogpunt. Deze visie berust op de overtuiging dat alleen kennis en vaardigheden niet voldoende zijn om een goede arts te zijn. Ook emotie speelt een essentiële rol.

Door deze geschriften kunnen we ook een andere kijk en een dieper begrip krijgen van de kijk op mensen in dit land op leven en dood: mensen met culturele, geografische en sociale verschillen in een land dat vrij is, en vrij van sociale druk en ongewenste controlemechanismen. Verschillen die zonder twijfel duidelijker zichtbaar worden door mijn ogen als verbannen arts.

Dit boek is een verzameling van mijn observaties en ervaringen met een aantal van de duizenden patiënten met wie ik te maken heb gehad tijdens mijn 26 jaar als arts. De verhalen in deze bundel zijn waargebeurd en niet verzonnen, maar om de privacy van mensen te beschermen en herkenning te voorkomen, zijn naast de namen ook enkele kleine en niet-essentiële details van de gebeurtenissen aangepast.

Dit boek is oorspronkelijk in het Perzisch geschreven en in april 2024 in Nederland gepubliceerd voor Iraniërs die in Nederland en andere landen wonen. Vervolgens is het uit het Perzisch naar het Nederlands vertaald.

Ik hoop dat dit boek opgemerkt en kritisch besproken zal worden door lieve lezers en dat zij mij zullen helpen bij het publiceren van andere teksten die gereed zijn voor uitgave.

Tot slot wil ik mijn oprechte dank uitspreken aan Alexandra Stam-van Rijs, mijn praktijkondersteuner en praktijkmanager,